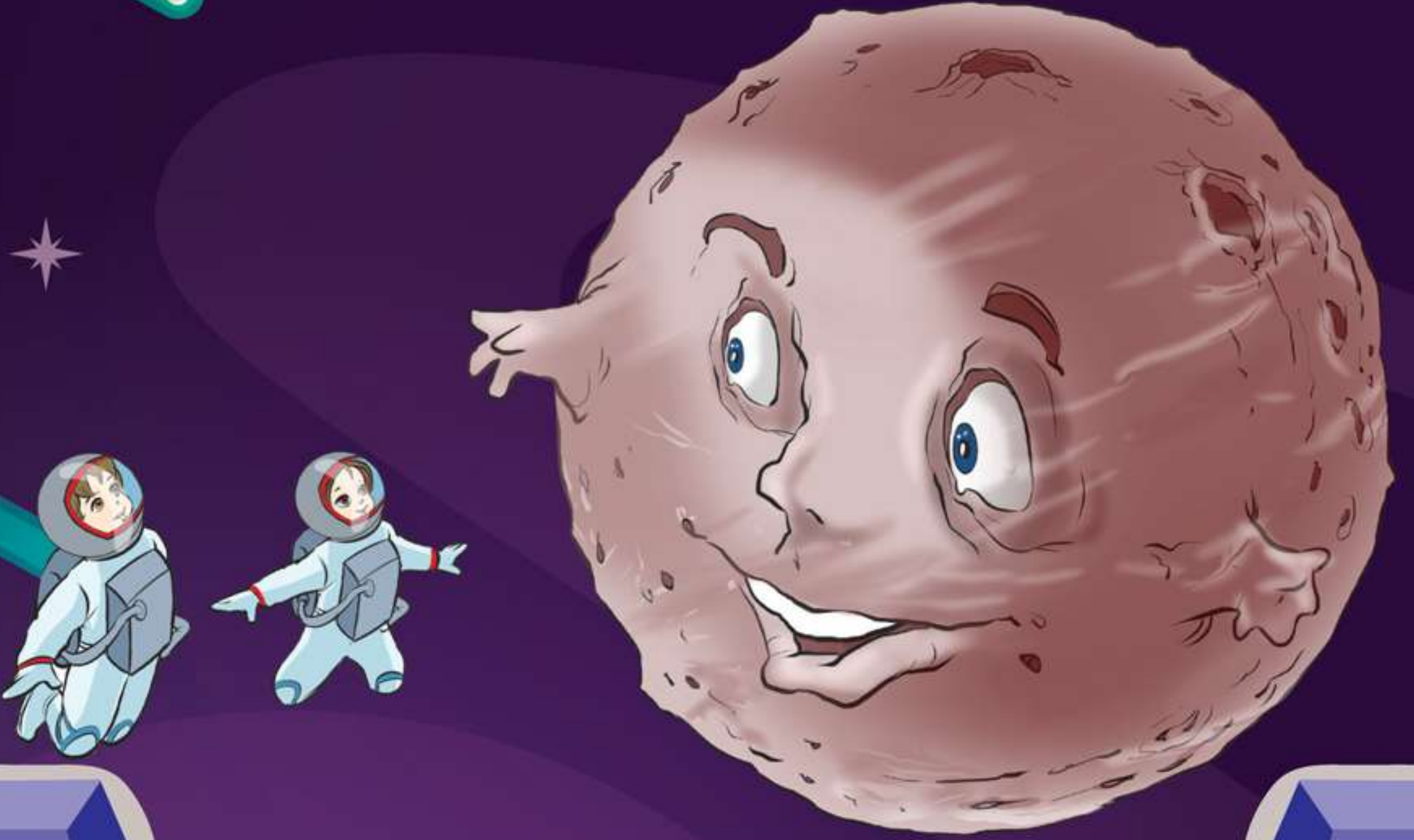

DURU MERKÜR ile > NE KONUŞTU? <

2.
KİTAP

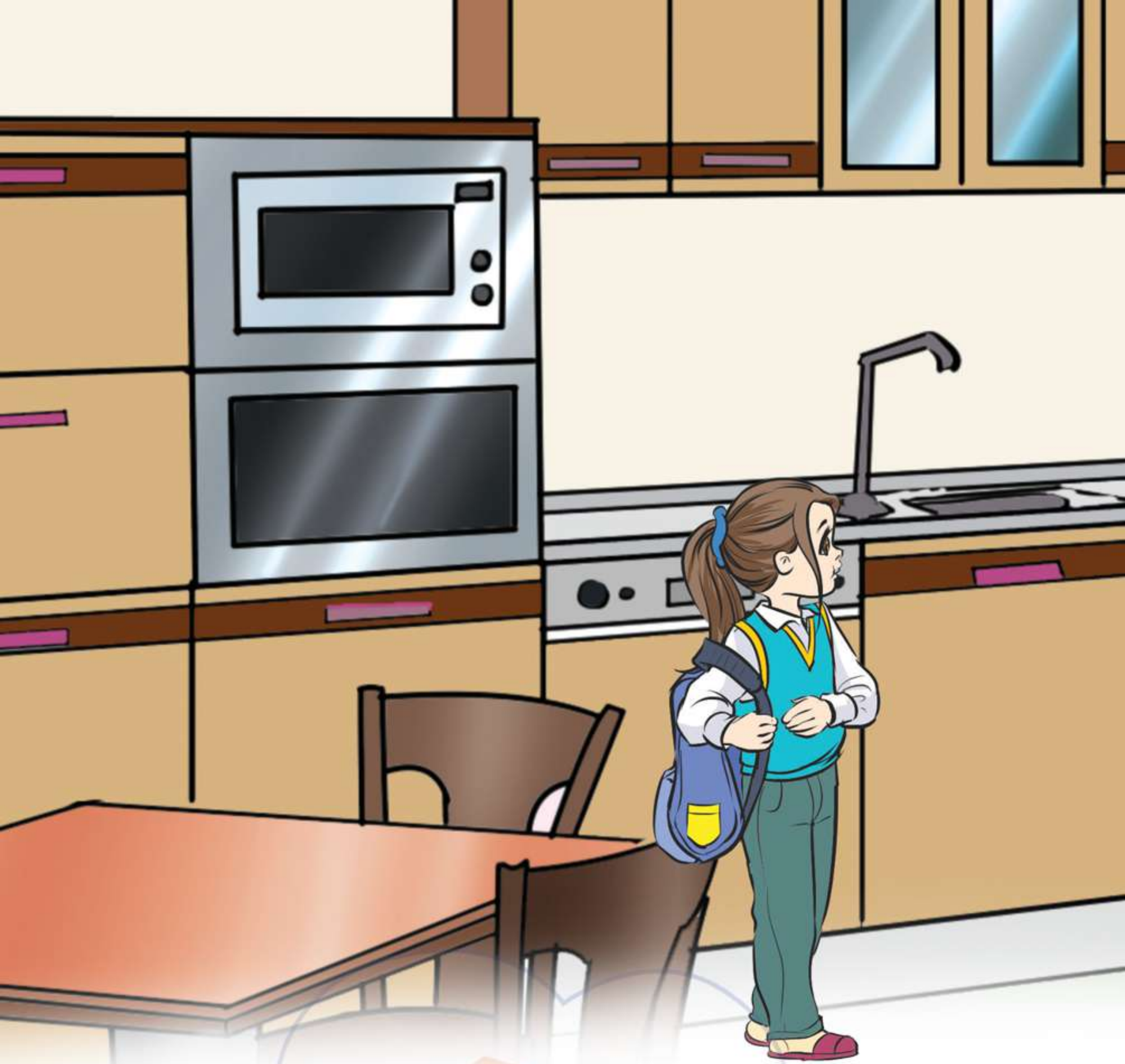
DURU MERKÜR İLE NE KONUŞTU?

Zil çaldı. Bu, son dersin bittiği anlamına geliyordu. Duru, eşyalarını topladı. Öğretmeni ve arkadaşlarıyla vedalaştı.

Öğretmeni bir ödev vermişti. Evde bunu yapması zordu. Ne yapsam, diye düşünürken aklına bir fikir geldi.

“Buldum! Bu konuyu internetten araştırabilirim!” diye bağırdı. Yanından geçenlerin onu duyduğunu bile fark etmemişti.

Duru, bu soruna çözüm bulmuştu. Ama başka bir sorun daha vardı. Evde internetleri yoktu. Bu konuda babasından yardım isteyecekti.

Alt sokakta halası oturuyordu. Onların evinde internet vardı. Bu ödevi orada

yapabilirdi.

Eve geldiğinde annesi, akşam yemeği için hazırlık yapıyordu. Hemen üzerini değiştirdi.

Elini, yüzünü yıkadı. Annesine yardım ederken kapıda bir anahtar sesi duydu. Gelen babası olmalıydı.

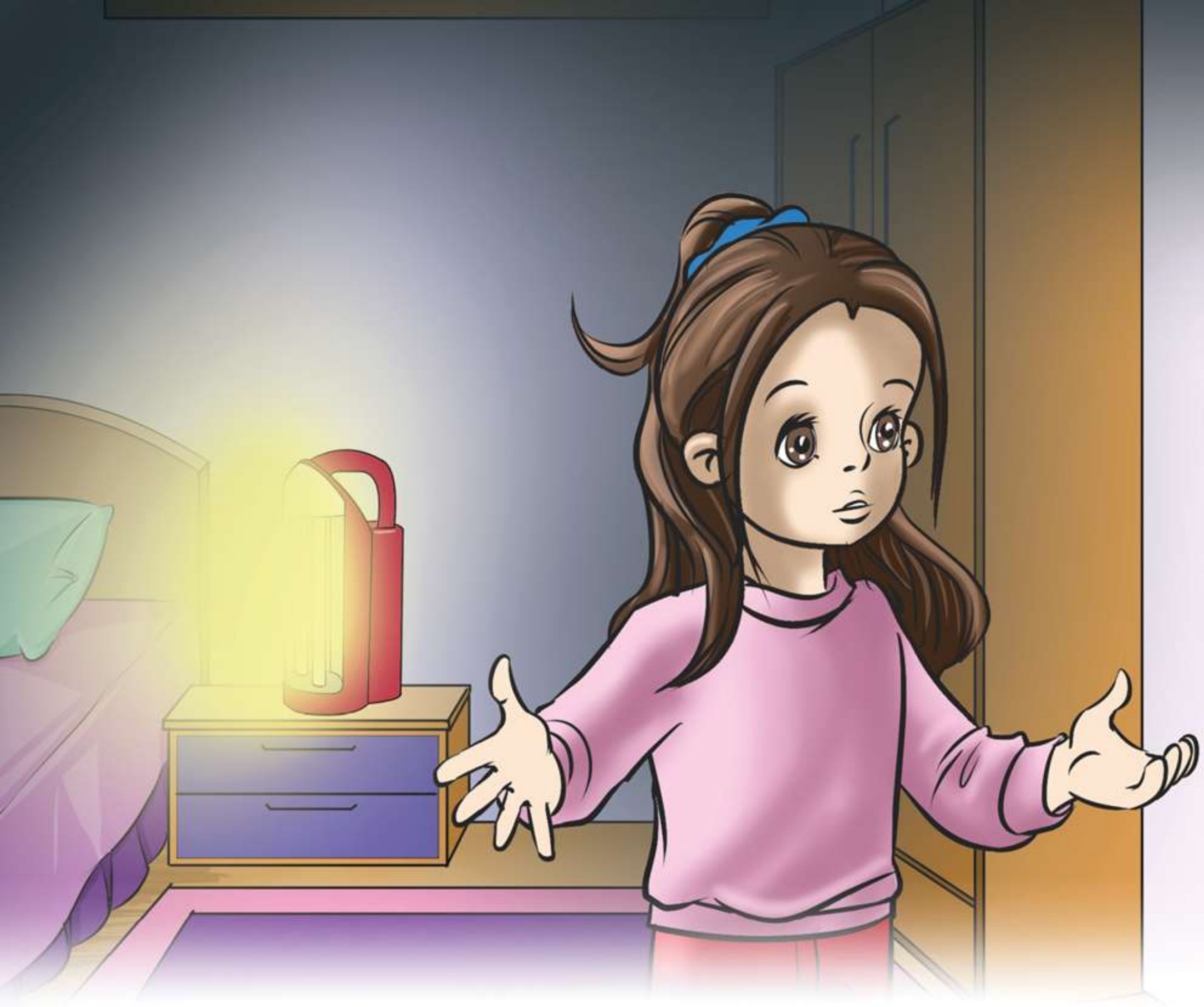
Koşup babasından önce kapıyı açtı. Boynuna sarıldı. Ona ödevinden bahsetti. Bu ödevi yapmak için bulduğu çözümden de tabi.

Hep birlikte yemeklerini yediler. Tam sofradan kalkacaklardı ki birden elektrikler kesildi. Duru, buna çok üzüldü.

Yaklaşık bir saat beklediler. Ancak durum değişmedi. Belki halasının olduğu sokakta elektrik vardı. Bir umutla halasını aradılar. Ama orada da elektrik yoktu.

Bu sırada kapının tokmağı vuruldu. Gelen, Deniz ve annesiydi.

Elektrik kesilince Deniz'in de evde canı sıkılmıştı. Annesi birkaç saatliğine orada kalıp kalamayacağını sordu. Duru ve ailesi, bunu memnuniyetle kabul ettiler.

İki arkadaş, birlikte odaya geçtiler. Deniz, Duru'nun mutsuz olduğunu anlamıştı.

Duru olan biteni arkadaşına anlattı. Ödevinin Merkür gezegeni ile ilgili olduğunu öğrenince

Deniz ona gülümseyerek:

-Üzüldüğün şeye bak. Bu ödevi bence en güzel sen yapacaksın, dedi.

Duru üzgün bir ses tonuyla:

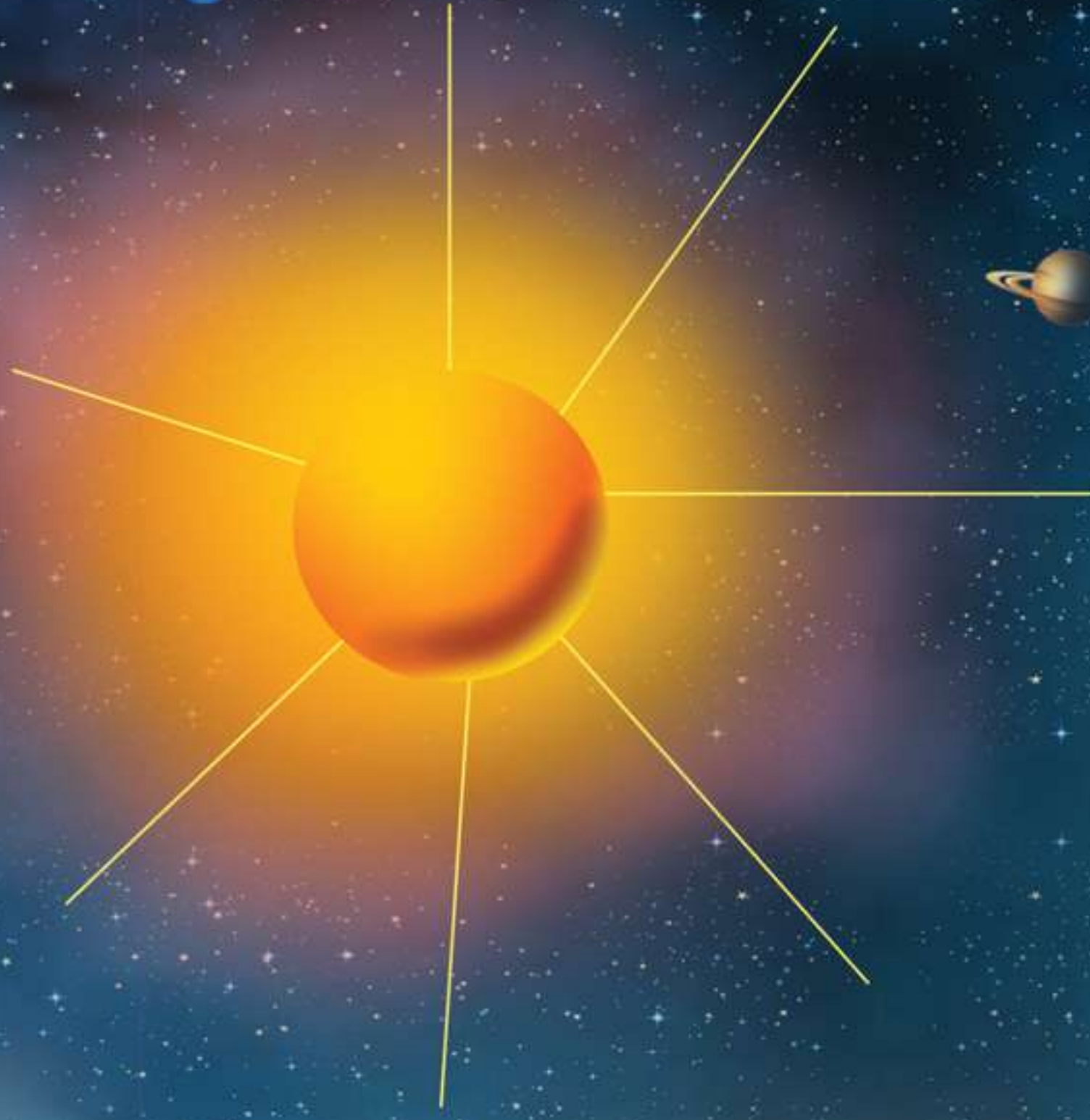
-Nasıl yapacağım? Merkür hakkında bildiğim tek bir şey var: O da Güneş'e en yakın gezegen olması, dedi.

Deniz'in aklında bir fikir vardı. O da uzaya gitmek. En doğru bilgiyi Merkür'ün kendisinden almaktı. İkisi de özel uzay giysilerini giydiler. Bu, onların ilk yolculuğu değildi.

Uzayda yolculuğun ardından Merkür'e ulaştılar. Deniz, ilk bakışta Merkür'ü Ay'a

benzetti. Çünkü görünüşü tıpkı Ay gibiydi.

Duru:

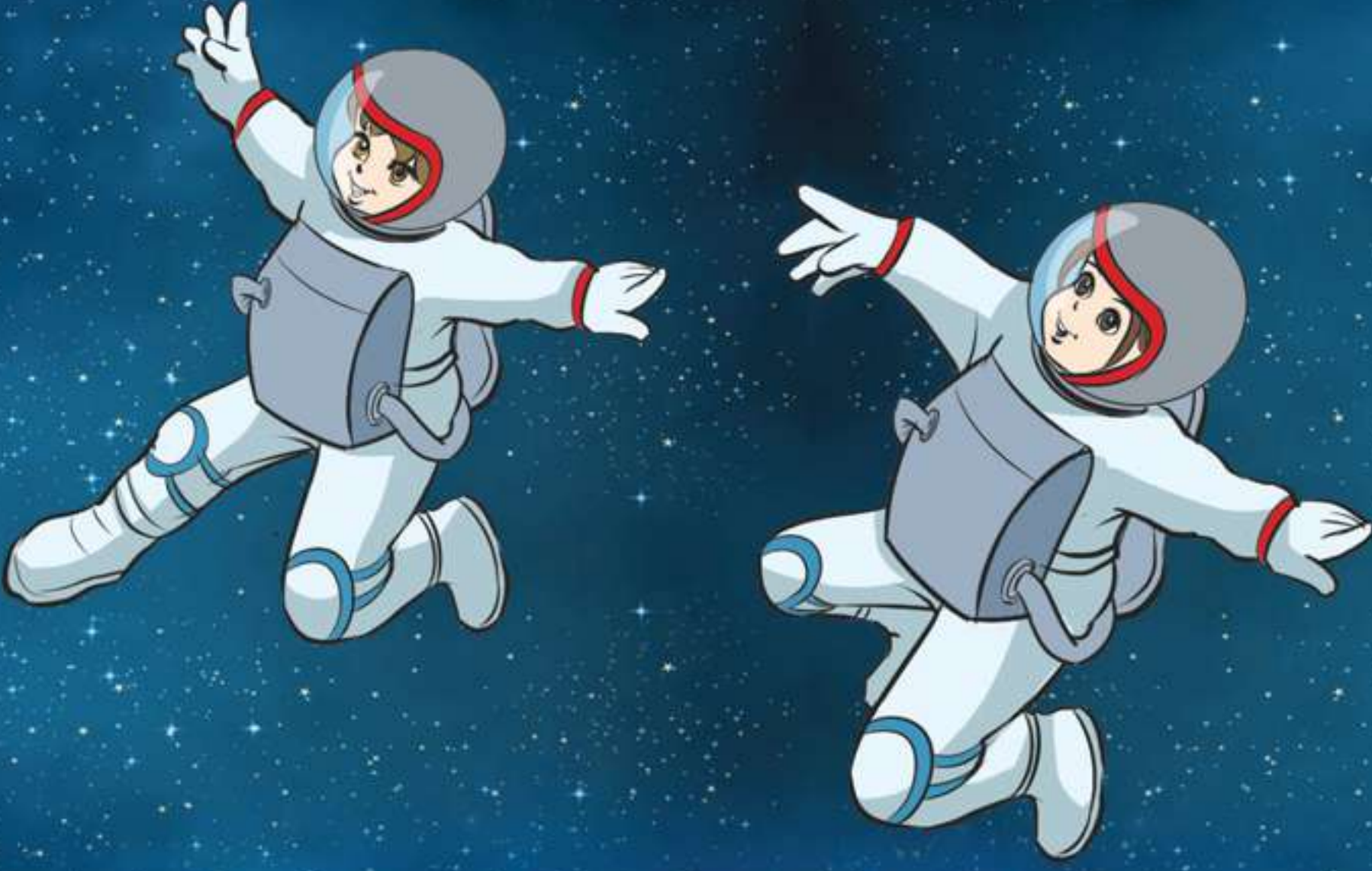
-Ay, Güneş'in değil, Dünya'nın etrafında döner. Ayrıca Ay bir gezegen değildir. Ama Merkür'ün Ay'a benzediği konusunda haklısın. Sabırlı olursak bence bunun nedenini de öğrenebiliriz, dedi.

Merkür'e iyice yaklaştıklarında ona selam verdiler. O da çocukları selamladı. Duru ona ödevinden bahsetti. Merkür de anlatmaya başladı:

-Sizin de gördüğünüz gibi. Ben, Güneş Sistemi'ndeki en küçük gezegenim. Arkadaşlarım bu yüzden bana ufaklık, diyor. Bu, benim

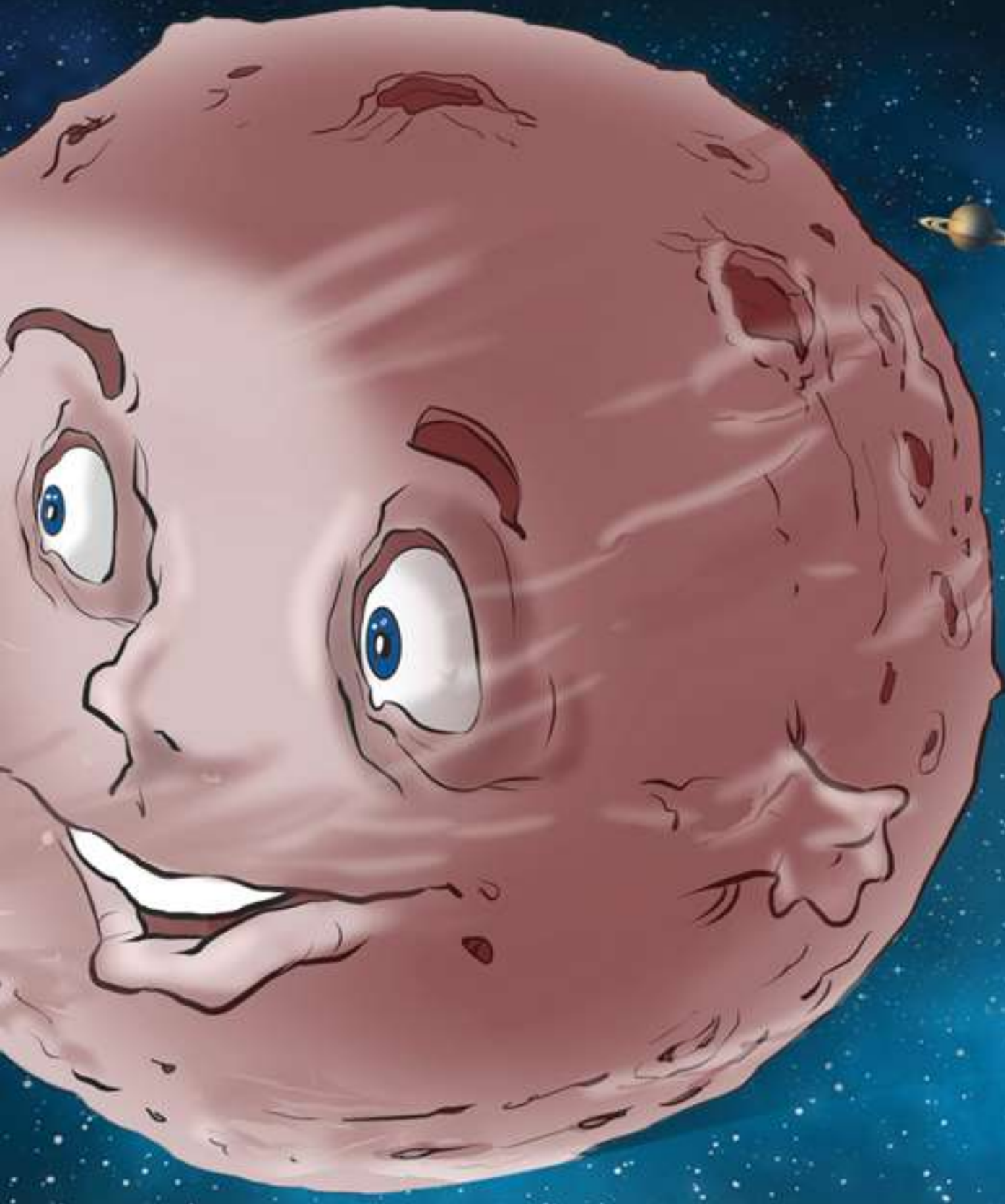
hoşuma gidiyor. En küçük olduğuma bakmayın. Diğer gezegenlerden daha hızlıyım. Güneş'in etrafında en hızlı dönen benim. Dış görünüşüm Ay'a çok benziyor. Ama ondan çok farklıyım. Bu çukurlar, büyük çarpımlar sonucunda oluşuyor.

Gök cisimlerinden veya Güneş'ten kopan parçalar yüzeyime çarpıyor. Bu çarpmalardan sonra yüzeyimden lavlar çıkıyor. Bu lavlar soğuduğunda ise işte böyle çukurlar oluşuyor. Bu çukurlara "krater" adı veriliyor. Ay'ın yüzeyinde de bu kraterlerden çok var. Onun için birbirimize çok benziyoruz, dedi.

Duru biraz üşümüştü. Güneş'e yakın

olmasına rağmen neden bu kadar soğuk olduğunu sordu.

Merkür:

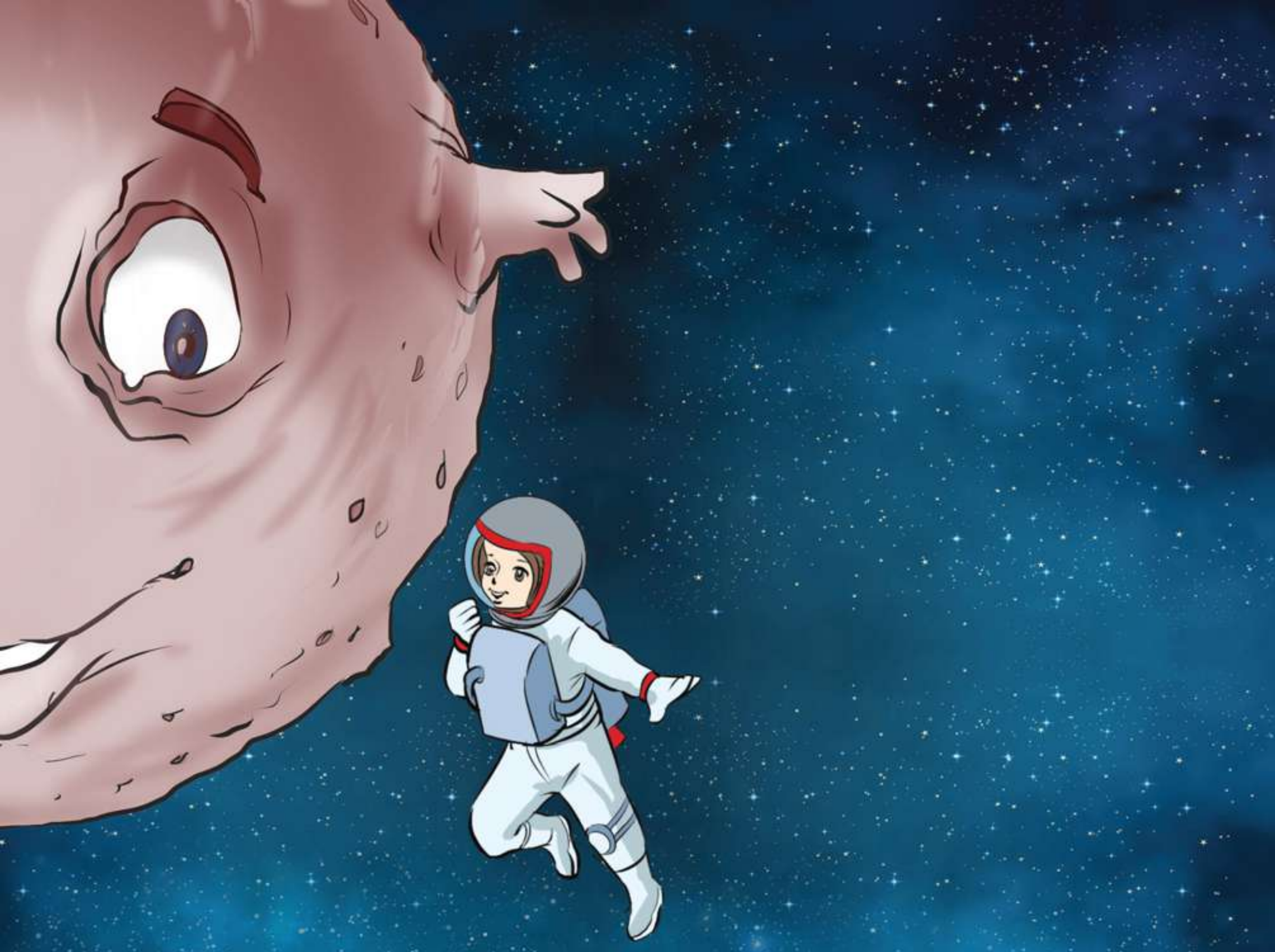
-Gündüz gelseydiniz ne kadar sıcak olduğumu görebilirdiniz. Gece olduğu için burası bu kadar soğuk. Çünkü benim ısıyı koruyabilecek bir atmosferim yok. Onun için gündüz oluşan sıcaklığı koruyamıyorum, diye anlattı.

Deniz'in aklına bir soru daha takılmıştı. Merkür çok parlak olmasına rağmen onu Dünya'dan neden göremiyorduk? Bunun sebebini Merkür şöyle açıkladı:

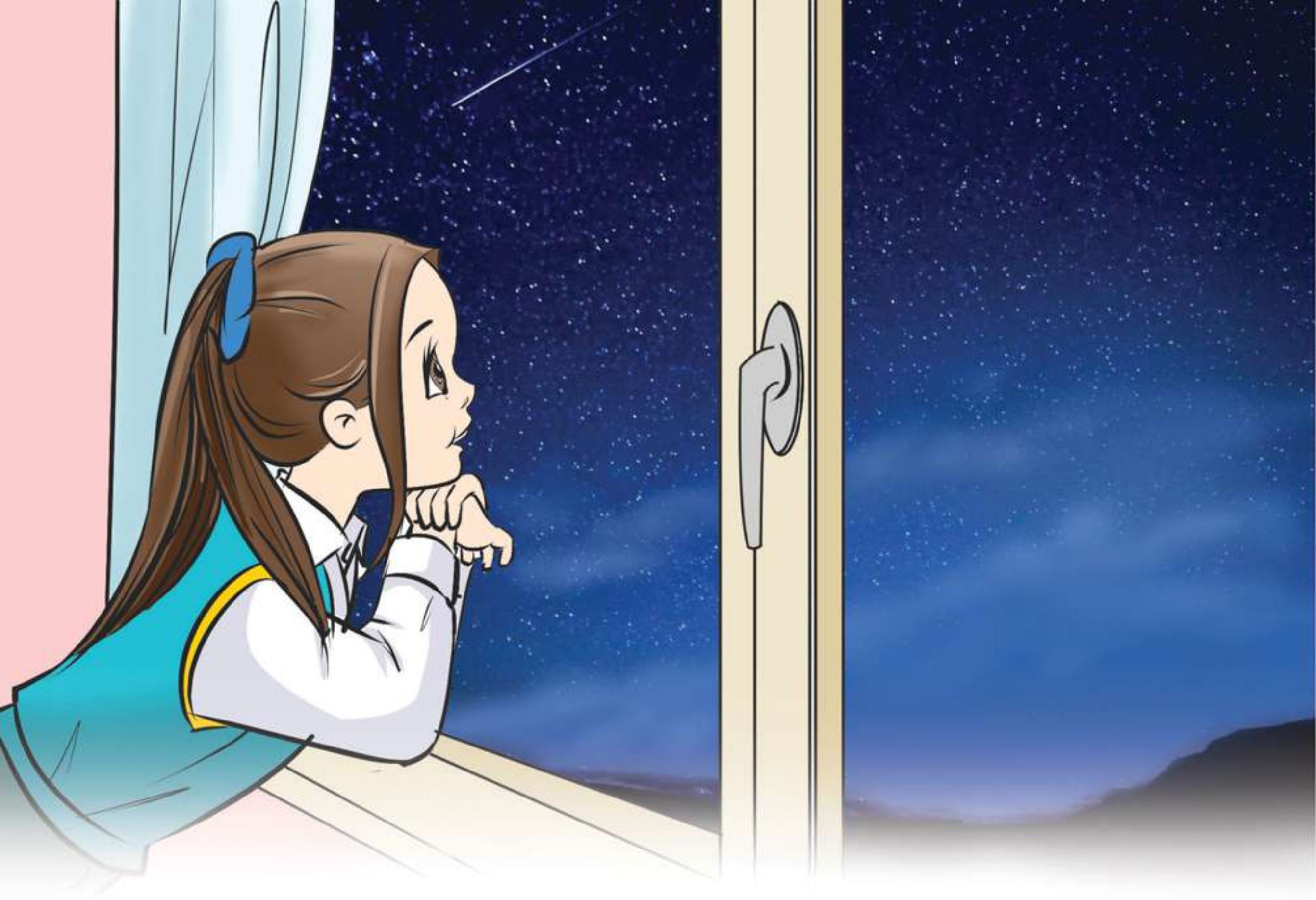
-Güneş'e çok yakınım ve Güneş'in parlaklığı benden çok daha fazla. Bu parlaklık benim

görünmeme engel olabiliyor.

İki arkadaş, Merkür'e teşekkür etti. Veda-
laştılar. Yeniden Dünya'ya hareket ettiler.
Döndüklerinde hala elektrikler gelmemiştir.
Duru, annesinin verdiği ışık sayesinde öğren-
diklerini defterine yazdı.

Sabah olduđuunda Duru, bir an önce okula gitmek istediđini fark etti. Sebebi elbette devi idi.

Okulda okuma sırası ona geldiğinde kendisini yeniden Merkrn yanında hissetti. Okumayı bitirdiğinde tüm sınıf Duru'yu alkışladı.

đretmeni de ona tam  yıldız verdi. Bu, devler için verilen en büyük dld. Duru, akşam olduğuunda gökyüzüne bakıp kazandığı ödül için Merkür'e teşekkür etti.